

Predikan av Eva Larsen i S:t Peters kyrka den 7 augusti 2022 - Andlig klarsyn

Matteusevangeliet 7:22-29

Den här texten är tagen ur bergspredikan som genomsyras av varning för hyckleri och faran med att döma andra. Älska i stället din nästa. Försonas med din broder. Här finns den gyllene regeln: Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem.

Kontexten i vår predikotext är en varning för falska profeter. ”De kommer förklädda till får men är i sitt inre rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Varje gott träd bär bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Det är alltså på frukten ni känner igen dem.”

Så säger Jesus: Inte alla som säger ”Herre, herre” till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.

Det betyder att i princip kan vi göra alla rätt, följa alla regler, göra det vi ska – utan att göra Guds vilja. Jesus ger oss ett viktigt råd som handlar om långsiktighet. Att vi inte ska vara så fokuserade på att göra rätt – eller att inte göra fel med för den delen – att vi inte ser följderna av våra beslut och vägval. Inte bara för oss själva utan också för andra.

Till hjälp för urskiljning kan dessa tre frågor vara bra att använda sig av:

1. Får det mig att lära känna och älska Gud mer?
2. Får det mig att älska och tjäna andra människor bättre?
3. Får det mig att ta mig själv och mina behov på allvar?

I Rom 12:2 ger Paulus en god vägledning. ”Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.” Därefter beskrivs hur vi är en kropp med många lemmar, att vi utgör en enda kropp i Kristus. Och min favoritutmaning: ”Överträffa varandra i ömsesidig aktning”. Varje människa är helig mark eftersom hon är skapad till Guds avbild och Gud varje dag blåser in liv genom hennes näsborrar.

Att fokusera på att göra rätt kan leda till fallgropar. Därför är det bättre att fokusera på att göra gott. Det som är gott och behagar Gud.

Det är alltså inte heller allt vi gjort som räddar oss. Profeterat i Jesu namn, drivit ut demoner eller gjort många underverk i hans namn. Det som verkar vara rätt behöver inte vara det. Men Paulus skriver att ”Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan” (Rom 8:28).

Var klok, säger Jesus, och bygg ditt hus på berggrund. Det tar längre tid men står stadigare. Att bygga ett hus på sand går snabbt. Du behöver inte ägna tid åt grunden eftersom det inte finns någon grund att bygga på.

Jesus verkar föredra det hus som tar längre tid att bygga. Det är en utmaning i vår quick fix-kultur. Att låta saker få ta tid. Tid att lära känna Gud. Tid att lära känna vår nästa. Tid att lyssna in sig själv. Som det står i Ordspråksboken 4:23 ”Framför allt som skall bevaras må du

bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet” (1917 års översättning). Eller i den nya översättningen: ”Mer än allt annat – vakta ditt hjärta, ty hjärtat styr ditt liv”.

Så vad är då andlig urskillning? Det är att skilja mellan vad som är gott (det som leder till Gud) och vad som är ont (det som leder oss bort från Gud). Eller att inför varje beslut, både i våra personliga liv och i församlingens arbete, ställa dessa tre vägledande frågor som utgår från det dubbla kärleksbudet att älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta och vår nästa som oss själva:

1. Hjälper detta oss att lära känna och älska Gud mer?
2. Hjälper detta oss att älska och tjäna andra människor bättre?
3. Hjälper detta oss att ta oss själva och våra behov på allvar?

Vårt uppdrag som församling är att söka Guds vilja och göra det Gud kallar oss till. Så att vår uppmärksamhet mer och mer vänds till Jesus: Vad vill han? Vart går han? Vad gör han? Vad brinner han för? Hur kan vi bli delaktiga i det?

Tankar och känslor behöver prövas: ”Min kära, sätt inte tro till alla andar utan pröva om de kommer från Gud” 1 Joh 4:1. Stämmer det med Bibelns grundläggande budskap? Främjar det kärleken? Om inte, så kan de inte komma från Gud som är kärleken (1 Joh 4:16). Förmedlar de kraft, uppmuntran och tröst (1 Kor 14:3)? Känner vi frid inom oss när vi väl fattat vårt beslut (Kol 3:15)?

I Ef 5:17 skriver Paulus: ”Var aldrig oförståndiga, utan sök förstå vad som är Herrens vilja.” Vi ska alltså använda vårt förnuft. Och ta in den kunskap som finns inom vetenskaplig forskning.

Efter att under Prideveckan ha lyssnat till kristna homosexuella och transpersoners berättelser om utanförskap, och fått dela en förtätad lovsångs- och bönekväll tillsammans, är jag övertygad om att hbtqi+-personer är nådegåvor till den kristna församlingen. De är gåvor med sitt fördjupade gudsperspektiv då de av andra kristna blivit ifrågasatta och tvingats kämpa med sin relation till Gud. De har inte byggt sina liv på sand utan tvingats lägga mycket tid på grunden. De har dessutom fått riva upp och göra om många gånger.

I en annan liknelse säger Jesus att grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken. Det finns alltför många hbtqi+-personer som har blivit avhuggna från vinträdet – inte av Gud, utan av oförstående kristna. Den kristna kyrkan kan inte utesluta hbtqi+-personer från full delaktighet. De behöver sitta kvar i vinträdet och längtar efter att få göra det.

Vi har inte råd att låta dessa grenar kastas bort. Som en kristen homosexuell person sa under Pride: ”Varje gång ni i kyrkan inte tar ställning för mig suddas jag ut mer och mer i konturerna.” Vi vet att det finns en längtan efter att få komma hem till kyrkan, att få bli accepterad för den man är. Så till dig som definierar dig inom något av regnbågens spektrum:

1. Hjälper ni våra församlingar att lära känna och älska Gud mer? Ja!

2. Hjälper ni våra församlingar att älska och tjäna andra människor bättre? Ja!
3. Hjälper ni våra församlingar att ta oss själva och våra behov på allvar? Ja!

Bli kvar i mig, säger Jesus. Att bli kvar handlar om att stanna kvar, att få slå sig ner, att få känna sig trygg och hemma. Det är något varaktigt. Återigen långsiktighet.

En andlig människa är en den som gör det lättare för andra att andas. Att dela med sig av den livgivande vind som Guds ande blåser in i oss och i våra kyrkor. Gudsvinden som varsamt blåser bort all fruktan.

Låt oss fortsätta att vara reflekterande kyrkor. Som inte nöjer sig med snabba svar, utan tar oss tid att lyssna, lära oss, be och läsa bibeln tillsammans så att vi kan se bibelns tydliga och grundläggande budskap om kärlek. Låt oss fortsätta att vara en orädd kyrka som är beroende av Jesu färdkost för att få kraft och hans ljus för att urskilja vägen. Så att vi kan säga med psalmisten: "Jag löper den väg dina bud visar, ty du har vidgat min insikt" (Psalt 119:32).